

XXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 8de Mai 1882).

Forslaget til Lov om Told- og Skibsafgifter er forelagt i Forbindelse med et Forslag til Beskatning af Brændevinsbrænding og til en Olskat, hvilke tre Forslag udgjøre en finantsiel Enhed, idet den Merindtægt, som antages at ville indkomme ved Hjælp af de to sidstnævnte Forslag i den foreliggende Skikkelse, henholdsvis omtrent 1,310,000 og 595,000 Kroner, skal bidrage til at opveie den Indtægtsafgang paa ca. 2,180,000 Kroner, som Forslaget til Lov om Told- og Skibsafgifter i den foreliggende Skikkelse er paaregnet at ville medføre. Det samlede finantsielle Resultat antages derefter at ville blive det, at der fremkommer en Nedgang af 275,000 Kroner i Statskassens hidtilværende Indtægt, hvilken Udvalget ligesaa vel som Finantsministeren under alle Omstændigheder mener at kunne bortse fra, ikke blot fordi en Del af dette Beløb kan forventes at komme selve Statskassen tilgode, men ogsaa fordi Resultatet ved de Ansættelser, paa hvilke de foreliggende Forslag hvile, og mod hvis Nødvendighed Udvalget i det Væsentlige ikke har fundet Noget at erindre, aldrig forud lader sig beregne med en saadan Sikkerhed, at det ikke kan variere med det angivne Beløb.

Den Hovedbetragtning, der finder sit Udtryk i det angivne Resultat, og som Finantsministeren ogsaa klart og bestemt fremhævede ved selve Lovforslagernes Fremlæggelse, er, at den i Forslag bragte Reform af Told- og Skibsafgifterne ikke maa medføre nogen væsentlig Nedgang af Statskassens Indtægter, men at Opgivelse eller Reduktion af en Toldposition i det Væsentlige maa kompenseres med Forhøjelse af en anden Position eller af Ols- eller Brændevinsafgiften.

Da der sidste Gang i Samlingen 1873—74 forelaa Landstinget et Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter, erklærede det over Forslaget nedsatte Udvalgs Flertal sig ogsaa enigt med Regeringen i den Opfattelse, at det vilde være urigtigt at lade de indirekte Afgifter paa Forbrug og Produktion undergaa en Formindskelse af nogen alvorlig finantsiel Betydning.

Nærværende Udvalgs Flertal er enigt om, at man ikke fra Statskassens nuværende gunstige Balance kan drage en berettiget Slutning til Forsvarligheden af en væsentlig Forringelse af dens Indtægter, da den Stilstand paa Samsundsreformernes Omraade, som skyldes den nu i en Arvække førte politiske Strid, har medført, at Statens Udgifter ingenlunde ere stegne i samme Grad, som det under normale Forhold kunde forventes at ville være sket. Endog bortset fra Trængslen til en Reform paa andre Skatteomraader og Usikkerheden af de kommunale Byråders Lettelse i forskjellig Retning vilde Flertallet derfor anse det for urigtigt, om man ved Behandlingen af de foreliggende Lovforslag vilde bortse fra den Række af alt i kortere eller længere Tid paa Dagsordenen staaende Reformere, saasom af Undervisningsvæsenet, Retspleien, Forsvarsvæsenet, Lønningsvæsenet m. m., der ere ikke mindre berettigede end den økonomiske og maa forventes at ville medføre forsøgede Udgifter, som ialtfald for en væsentlig Del maa henregnes til de ordinære. Det forekommer Flertallet indlysende, at deres Gjenemsjærelse vilde kunne vanskeliggøres, dersom man paa Forhaand havde opgivet Indtægter, der senere viste sig nødvendige dertil, idet der paa denne Maade